

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Venator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A huius rei Plato in Menone, Dædali signa, in quibus, ni religata fuerint, abire & fugam arripere: ubi vero revincta sunt, consistere. Proinde si quis aliquid ejus habeat, & solutum esse sinat, incertam eam esse possessionem, perinde ac si quis servum habeat fugitivum, &c. Politicorum Aristoteles Dædali statuas memorat, quas vulgus moveri, & opus facere dicitasset. Neque defunt qui ligneam Venerem à Dædalo fabricatam autument, quæ argento vivo infuso moveretur. Hinc quotiens opera hujusmodi & pulcherrima & absolutissima esse ostendere voluerimus, si Platonis sententiam approbamus, eorum pedibus, aut quæ opportunior fuerit parti aliquid adalligabimus.

rus, & Pin-
dorus in O-
lympia, di-
xere, & Vir-
gil. Dædali
Circem.
En. lib. 7.
Nimirum
Aristoteles
l. 1. de Ani-
ma, reselles
opinionem
Democriti.
Amor cæcus
quid.

NEQUITIA. CAP. XXXIX.

Juniorum inceptum esse volunt nonnulli quantivis pretii viri, amorem obligatis oculis pingi: neque id antiquam sapere eruditionem, cum eum ipsi dicant oculatissimum. Plerique tamen veterum, ut Theocritus, Menander, Archilochus, & è nostris præcipue Virgilius, amori cæcitatem attribuerunt, eum scilicet amorem intelligentes, cui assidua est comes nequitia. Affectum enim in turpitudinem cæcum esse, nemo non dixerit. Appetentia enim quæ ab oculorum sensu est, intellectum concitat ad voluptatem: ea vero tali orta principio, quæ putat in conspectu esse bona, ea tantum concupiscit, addictaque sensui à contemplatione avertitur, neque sui compos est, ut possit eligere. Impetu igitur raptatur, & in furorem fertur. Furor dubio procul intellectum obcæcat: quique ita affectus est, is cæco carpitur igni. Qui vero electionis est compos, auream colit Venerem, nihilque prius curat, quam cæci stimulos avertere amoris: cæci, quia dubio procul affectus ille à sensu rectus, aut exoculatus est, aut ita oculos habet obligatos, ut nec quæ attingunt ad rem, nec sumptus videat. Quod vero sint qui, Cæco carpitur igni, exponant, cæco, validiore, quia intellectus & rationis lumine privato? Id tamen active, quia non videbat omnino Dido quo raperetur, in quantam ærumnarum tragædiam se præcipitaret. Amat Scyllam Glaucus: Scylla lupis est canibusque succincta, quod meretriciam protervitatem & impudentiam ostendit. Glaucus idem vel cæcus, vel, ut significantius loquamur, luscitiosus, & glaucoma cæcitas Latinis est. Sed cur non ea etiam de causa laqueum amoris insigne dixerimus, quod ubi quis perditè insanire cœperit, extremo sibi aufugio, & miseriarum liberationi laqueum agnoscat? ut elegantissimus ille monet senariorius:

Æa. lib. 2.
Si sapie-
amoris di-
cas non Le-
stor aman-
tem.

ἔρωτα πάντ' ἀμιγρὸς εἶν' ἢ μὴ, χερδόνθ.
εἰάν δὲ μὴδὲ ταῦτα τὴν Φόβου σέβασθ,
θραπέησσι τὸ λοιπὸν ἠετήσθω βεέχθ.

Lib. 4.

Quod ita Latine reddere possumus:

Fames amorem sedat: hæc si non potest,
Non grande saltem tempus efficit: nisi
Præstare tempus hoc queat, reliqua salus
Est laqueus, aptes quem tibi.

Paffim vero Poëtæ amoris retia decantant, quæ statim declinare studeamus. Nam, ut sapientissimè admonet Lucretius,

Nam vitare plagas in amoris ne laciamur,
Non ita difficile est, quam captum retibus ipsis
Exire, & validos Veneris perumpere nodos.

VENATOR. CAP. XL.

Sædenim cum venationis præses Diana fingatur, jure illi & laquei & retia sunt attributa, utpote præcipua venatorum arma. Unde Pl90. scriptum. Libera me de laqueo venantium. Et 125. canitur: Arma venantium præcipua. Arma nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium. Ubi animadvertendū est apud Græcos quidem

Hhhh 2

ἡρευόν-

Ἰησοῦν legi, quam literam nostri secuti sunt, sed apud Hebræos vocabulum esse, quod ajunt significare Sidonios, populum Judæis semper infestissimum: venatores enim Sidonii, inquit Adamantius. Neque ignoravit hoc Maro noster, apud quem Venus mater Æneæ filio:

Æn. lib. 1.

— *Media sese fert obvia sylva,
Virginis os habitumq; gerens & virginis ara* *Spartanae.*
*Namq; humeris de more habilem suspenderat arcum
Venatrix, dederatq; comam diffundere ventis,
Nuda genu, nodosq; sinus collecta fluentes.*

Curque hoc venatricis habitu incederet, causam mox infert:

*Virginibus Tyriis mos est gestare pharetram
Purpureoq; alce furas vincire coturno.*

ANNONA. CAP. XLI.

*Venationis
hierogly-
phicum.*

Quinetiam ipsa venationis locutio aliquid præ se fert hieroglyphicum: siquidem venatio tum victum, tum annonam, & quicquid in humanæ vitæ usum comparatur, significare dicitur. Venatui enim primæ ciborum delicia comparatur. Quare videas locum Psalmographi: *Vidiam ejus præcipuè benedicam*, quod in antiquis Græcorum exemplaribus *Ἰησῦ*, non *χρῆσῦ*, legitur, quod venationem significaret: ex qua locutione Theologi omne ciborum genus quod ad pulpamenta comparatur, accipiendum dicunt. Nam & qui Hebraicam lectionem sequuntur, aliquid simile deprehendere, cum pro, *Vidiam ejus benedicens benedicam; annonam illius*; alii, *præcipuè benedicam*; alii, *amplificabo, copiosissimamq; faciam*, reddiderunt.

DOLI OCCULTI. CAP. XLII.

*Hinc in la-
queum in-
ducere, &
illud Plato-
nis in Sophi-
sta, baud
facile esse
omnes la-
queos effu-
gere, id est
omnes do-
los.*

*Τὰς ἀπὸ
οὐρανοῦ
ἐπιπέττας
ἐπιπέττας
ἐπιπέττας.*

Sed ut ad laqueum revertamur, id instrumenti occultos dolos & calliditatem, insidiarumq; insidiat cogitationes. In occulto enim tendi solent insidiæ, quemadmodum & laquei, & in ejusmodi sententia à fatidico vate Davide positum invenias. Idem alibi mortis laqueum memorat, pro morte per insidias intententata. Nam quod laquei venatoribus adversus feras id insidiæ in hostes præstant. Dubio procul enim ubi in Psalmo legitur, *Laqueum paraverunt* dolos omnino significat Eucherius. Atque alibi in iisdem sacris literis de meretrice legas, vinculum in manibus ejus de vitii: *Dirampimus vincula eorum, & proficiamus à nobis jugum ipsorum, ut contrito laqueo liberemur*. Nam hæc quamdiu rupit Samson, inimicos vicit.

DE CATENA.

APERTA VIS. CAP. XLIII.

Catena vero vim apertam significat, quia victis palam catenæ injiciuntur, neque ullam exiguam occultationem.

VITIA. CAP. XLIV.

Theologi nostri veteres catenas vitia significare contendunt: quod vitia se invicem gignere, atque arctissime complecti consuevere. Nam qui de moribus disputant, necesse ajunt multa illi inesse vitia, in quo vel unum tantum fuerit in conspicuo: usque adeo peccatum esse transire lineam, finire. Sic è manibus Petri Apostolum principis catenæ ceciderunt: sic illi solvendi jus divinitus attributum. Hoc tamen significato juniores libentius dixere.

CON-